

Primavera

Sardana. Música del mestre Emili Figueras

Les neus són foses;
ja fuig el fred.
Els Prats s'exhornen
amb mantell verd.

Ja l'aucellada
son niu farà,
volant amb joia
d'ací d'allà.

Floreixen arbres,
esclaten flors;
també bataguen
els nostres cors.

La Primavera
gentil, riallera,
ja n'ha arribat;
tots saludem-la
i proclamem-la
nostre regnat.

Gentilíssima parella
cap al bosc menen el pas;
sos amors a cau d'orella
van dient-se anant del bras.

Els aucells tots els saluden
amb càntics plens de dolçò,
i les flors l'espai perfumen
en tribut d'admiració.

Els ulls clars de la estimada,
d'esperança són curulls,
i està tant ilusionada,
qu'és l'espai blau com sos ulls.

Ja réposen i s'apropen
junts els cossos prop del cor,
i en sos llavis prest hi esclata
un bès pur com una flor.

Primavera, Primavera
regina bella, encisera,
ets la gràcia i formosor;
ets el cant, la poesia.
ets el sol, la llum del dia,
ets la vida, ets l'Amor.

M. ESCLUSA PRAT

Bocetos al Carbón

MUCHACHAS CELONESAS

Srta. ANGELES FORN

No es solo tu belleza aun siendo tanta
lo que en tí, morena, me cautiva;
es tu esbeltez, tu gracia, son tus ojos
que llevan todo el sol de Andalucía.

Escudo de pudor es tu modestia
que encumbra tu persona y la enaltece,
y es tu virtud tan grande, que del cielo
los favores más altos se merece.

Una tarde te ví; bata sencilla
orlaba tus encantos de sultana,
y envuelta en la visión de tu hermosura
vi pasar a una Reina de Triana.

J. MARVI

Espai contractat